

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم وېر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده

ویرجینیا - ۲۰ اکتوبر ۲۰۱۵

مگر برخواهی گشت؟؟؟

افسوس که روح افسرده ام به تار سیاه عنکبوت بهتانها پیچیده است. در زاویه های سرد کاشانه ام کابوس نواگر اندوه چنان لنگر سنگین انداخته و بر روزنه ها سایه وار خم گردیده است، که شگفتن غنچه لبخندم را پشت شیشه ها با همراهی گرمترین نفس آفتاب نمیبینم.

به لاله سوخته دلم بگوئید، که تابش خورشیدی را انتظار نکشد و در عطش دشتها راز مهجوری مرا دفن سازد، تا زاغان سیاه آسمان مرثیه خوان آرمانهای نیمه تمام گردند. دیگر خواب مزرعه سبز آرامشم را به دره های تاریک دلهرگیها سپرده ام و تنها و سرگردان در دوردست تاراجگر پریشانی صدای تلخم را درون تهاجم نیزارها میسپارم، تا روی اوج بی پهنای شکوه ها رها گردد و من قطره ای کردم خفته در گلوی خشک یک سرنوشت گنگ.

آه! رویاهای زرافشان عشقم را به بازی گرفتند و از عمق چشمه شور درد، آب مسمومگر بر بادیم خوراندید

دستانم از قاموس بی اعتمادیها بذر واژگان شکسته و ناموزون میچینند، چه گونه کشاورزان ذهنم سرود قناعت بسریند؟

ای روزگار تابنده ای که به حسرتم نشاندی، مگر باز خواهی آمد؟؟؟

(ناهید "غزل" غنی زاده - ۱۷ اکتوبر ۲۰۱۵)